

Svenska kyrkan

I KULLABYGDEN

EN RÖST I NATTEN

sid 3

TOMT I KYLSKÅPET? sid 5

EN HJÄLPANDE HAND

JAG SITTER OCH "TAFFLAR" på mitt tangentbord för att författa denna text på temat samhälle/diakoni till Amos. Tangenterna klibbar inte mot varma fingrar som de gjorde på ett internetcafé i Kovalam Beach för fjorton dagar sedan.

Kovalam är beläget omkring en mil söder om huvudstaden Trivandrum i delstaten Kerala i sydvästra Indien. Det är kväll. På natten söker de fattiga föda i resterna från de rika. Indien innefattar allt från rik till fattig, från städad och putsat till skitigt och eländigt. Från fina bilar till en kärra som dras av ett par oxar, från smutsiga storstäder med höga luftföroreningar till någorlunda drägliga förhållanden utmed kusten.

Vi var fjorton personer som under 16 dagar gjorde en specialdesignad resa till Indien för föreningen "Barn och framtid – till stöd för barn i Indien". Föreningen startades för ca trettio år sedan av Sonja Carlson från Kullabygden, en hängivet engagerad initiativtagare till en hjälpverksamhet, som framförallt riktar sig till de utsatta barnen i områdena kring de tre barnhemmen C.S.I. Home of Abundant Life i Chingleput, Pandita Ramabai Mukti Mission i Kedgaon och Vimala Orphanage i Marthandam. Sonja berättade om flickorna, som antingen hade adopterats av svenskar eller stöttats av personer i Sverige för att få ett bättre liv på de olika barnhemmen.

BARNHEMMEN DRIVS under ledning av ansvariga ledare och har olika inriktning. På Vimala Orphanage fick samma rum fungera både som studierum och sovsal. På kvällen rullade barnen ut en egen sovmatta på det hårda betonggolvet. Efter skoltid, när de skulle läsa läxor, var det mer regel än undantag att det inte fanns någon elektricitet. Dusch och toaletter fanns inom barnhemmet. Det var inte säkert att skolsalen med ca 60 elever hade några bänkar. Eleverna fick sitta med benen i kors på golvet och ha sin bok eller sitt anteckningsblock på skolväskan framför sig. En lärare kunde ha ansvar för upp till 70 elever.

Den dominerande religionen i Indien är hinduismen. Men många andra religioner samsas här. Vår svenska guide berättade om gudar i den indiska mytologin och om hur de har präglat olika tempelbyggnader. På första advent närvarade vi vid en engelskledd gudstjänst i Christ Church i Trivandrum. Vi försökte hänga med. Prästen hade hjälp av minst tjugo utplacerade högtalare i kyrkorummet och två digitala plattskärmar i koret som utvisade psalmnummer. Det var en annorlunda upplevelse. Jag är tacksam för att ha en Gud som av kärlek till människan har sänt sin Frälsare Jesus Kristus till världen för att rädda den, Joh 3:16.

INDIENRESENÄREN BO AGARDH, BRUNNBY

Läs gärna mer på: www.barnochframtid.se

Svenska kyrkan
I KULLABYGDEN

Utges av
Svenska kyrkan i Kullabygden

Redaktion
Pernilla Ringström, Gunnel Paulsson,
Ola Pålsson och Anne Cronström.

Medarbetare i detta nummer
Bo Agardh, Lotta Klang, Ola Johansson,
Birgitta Cervin, Michael Hoff m fl.

Telefon:
Brunnby församling 34 65 20
Höganäs församling 36 21 80
Väsby-Vikens pastorat 36 06 50

Hemsida:
www.brunnbykyrka.org
www.svenskakyrkan.se/hoganas
www.svenskakyrkan.se/vasby-viken

E-post:
brunnby.forsamling@svenskakyrkan.se
hoganas.forsamling@svenskakyrkan.se
vasby.pastorat@svenskakyrkan.se

Produktion: Berling Press AB
Tryck: V-TAB Örebro 2012

Omslag: Shutterstock

Nr 1/12

Amos utkommer sex gånger per år och är ett samarbete mellan Berling Press och församlingarna i Kullabygden. Tidningen klassas som samhällsinformation.

Nästa nummer kommer den 30 mars!

Anmälan om inträde i Svenska kyrkan

Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan

Lämna talongen på pastors- expeditionen i din församling, skicka med post (adress hittar du på våra hemsidor eller i Eniro-katalogen under Svenska kyrkan) alternativt maila till någon av epostadresserna i kolumnen här intill.

Kryssa för lämpliga alternativ

- Jag är döpt i Svenska kyrkans ordning
- Jag är döpt i någon annan evangelisk-luthersk kyrkas ordning.
- Jag är inte döpt, men vill ha mer information om Svenska kyrkan.
- Jag är konfirmerad i Svenska kyrkans ordning.
- Jag är konfirmerad i annan kristen kyrkas ordning.

Namn _____

Personnummer _____

Adress _____

Ort och datum _____

Namnunderskrift _____

KLIPP UT OCH POSTA ELLER MAILA IN DINA UPPGIFTER

KYRKAN I SAMHÄLLET

JOURHAVANDE PRÄST 112

EN RÖST I NATTEN

Varje natt mellan kl. 21.00 och 06.00 finns präster från Svenska kyrkan i hela landet tillgängliga för samtal under beteckningen jourhavande präst. Genom nödnumret 112 kopplas man vidare till en särskild växel med kösystem där man får invänta sin tur. Samtalet är gratis och belastar alltså inte uppringaren ekonomiskt. Vi har träffat Gunnar Åkesson samordnare av prästjournen i Lunds stift.

GUNNAR BERÄTTAR att det under 2011 kom över 63 500 samtal till jourhavande präst, en ökning med fyra procent jämfört med året innan. Han menar att efterfrågan och behovet ökar. Det ser man statistiskt sett ett antal år tillbaka. Delvis handlar det om att jounen blivit bättre och att fler av samtalen når fram. Man räknar med att 90 % av uppringningarna kommer fram idag. Sedan handlar det också om att det är svårt att hitta mötesplatser för människor där man kan prata om det som är angeläget. Konjunkturerna spelar givetvis också roll.

I riktlinjerna för Jourhavande präst ingår anonymitet både för prästen och för dem som ringer. Där anges också tidsramar för att jounen ska bevara sin karaktär av akut krisjour. Ramarna innebär ett gemensamt förhållningssätt vad gäller bemötande, respekt och lojalitet.

– Anonymitet är en viktig förutsättning för att uppringaren fritt ska kunna samtala om det som berör en djupast, utan att behöva känna att man kan spåras eller journalföras. För prästens skull handlar anonymiteten om att samtalet ska ha en akut karaktär som inte binder upp prästen till fortsatta samtal. Som präst kan jag uppmantra klienten att ta kontakt med hemförsamlingen eller någon annan för långsiktig behandling.

Jourhavande präst har funnits i över 50 år. Det började som lokala

verksamheter runt om i landet i slutet av 1950-talet. Idag är verksamheten organiserad nationellt genom att Svenska kyrkans stift samverkar i denna tjänst. Man behöver inte tillhöra Svenska kyrkan för att ringa. Tron på Gud är en självklarhet för dem som arbetar i jounen, men om du inte själv frågar efter det talar man inte om Gud, läser bibeln eller ber böner under samtalet.

Vem är det då som ringer, undrar jag.

– En stor grupp är vuxna i 30-50-års åldern med olika typer av relationsproblem eller ensamhet. Sociala problem med arbetslöshet eller missbruk är också en vanlig bakgrund. Sedan finns det en stor grupp människor med psykisk ohälsa, inte minst människor som tidigare bott på institutioner och nu lever ute i samhället.

Gunnar Åkesson har själv många års erfarenhet av att vara jourhavande präst och ser det som en djupt meningsfull del av sitt uppdrag som präst. Han upplever att det blir fler och fler som söker andlig vägledning genom jounen och önskar förbön.

– Det sker alltid på uppringarens initiativ. Bönen kan inledas med orden: Gud, tillsammans ber vi i nattens mörker för ...

DET INGÅR handledning i uppdraget att vara jourhavande präst. Regelbundet får prästen möjlighet till avlastningssamtal. Det ordnas också

regelbundet regionala träffar samt nationella konvent för jourprästerna där erfarenheter och kunskap delas. En kollega till Gunnar, som vill vara anonym, ger avslutningsvis sin syn på jounen:

– Jag tycker det är ett trovärdigt sätt att vara kyrka på och jourhavan-

de präst finns där när andra samhällsinstitutioner och bekantskapskretsar inte är tillgängliga. Inte för att lösa och klara ut problem utan bara vara där, lyssna och dela en annan människas liv för en stund.

TEXT & BILD: OLA PÅLSSON

Gunnar Åkesson är samordnare av Lunds stifts prästjour.

BRUNNBY

www.brunnbykyrka.org

År 2012 - ett jubelår i Brunnby kyrkas historia

I DECEMBER MÅNAD år 1912 återinvigdes Brunnby kyrka efter en omfattande restaurering. Stora saker hade hänt med kyrkan och kyrkorummet. Kyrkans kalkmålningar från mitten av 1400-talet, som överkalkats i vitt någon gång på 1600-talet, hade tagits fram på nytt.

Vilken upplevelse det måste ha varit för de närvarande på återinvigningen. Från tidigare alldeles vitkalkade valv strålade nu en färgprakt som varit fördold i flera hundra år. Nu lyste alla färger lika fräscht och klart som när de tillkommit på 1400-talet.

Men mer hade hänt i kyrkan än framtagandet av målningarna. Det tidigare koret i kyrkan var förvandlat till sakristia och den närmaste valvkvadraten hade omändrats till kor med korstolar.

PREDIKSTOLEN från 1623, som under lång tid varit vitmålad, hade fått tillbaka sina ursprungliga vackra färger. Korsarmarna i söder och norr var tillbyggda några meter åt öster.

Nya stora ljuskronor och ljusarmar lyste upp kyrkan. I den norra korsarmens nya del stod en vacker nytillverkad och välljudande orgel. Ja, det var verkligen ett helt nytt kyr-

korum som mötte församlingen i december 1912.

Hundra år har gått. Nu vill vi göra år 2012 till ett jubelår i församlingen. Till en början låter vi orgeln få en ordentlig översyn, så att den är i bästa skick under året och i framtiden.

VÅRA PLANER gäller sedan olika former av gudstjänster, konserter, föreläsningar, utställningar, möten och samtal. Ännu är vi inne i ett tidigt skede av planeringen, dagar och stunder är inte spikade men vi återkommer i AMOS, på församlingens hemsida och i annonser med aktuell information kring våra arrangemang.

Förhoppningsvis ska en del av programmen ge oss möjlighet att bygga vidare på det som gäller ordets, sångens, musikens och bildens plats och möjligheter i det som vi vill och önskar i vår församling.

I ett historiskt perspektiv och med vaken samtidsanalys och hoppfullt framåtblickande, ser vi det som angeläget och väl värt ett litet jubel, att få samlas kring det som rör kyrka och församling i Kullabygden på 2000-talet. Välkommen att vara med!

MICHAEL HOFF, KYRKOHERDE

HÖGANÄS

www.svenskakyrkan.se/hoganas

Himlakul - tillsammans till kyrkan!

Tänk om man kunde göra något tillsammans, föräldrar och barn! Vara med i ett sammanhang som ger både gemenskap, nya upplevelser och mening. **Tänk OM!**

VARJE SÖNDAG KL. 10 erbjuds en sådan möjlighet i Himmelsfärdskyrkan. Vi följs åt till kyrkan och när predikan börjar får barnen följa med Ingela eller Kristina till Himlakul för sin undervisning och sina aktiviteter.

När mässan är slut fikar vi tillsammans på Himlagård. Sedan är vi beredda att möta resten av dagen!

Välkommen med! Mer information får du av Kristina Arvidsson, församlingspedagog, tel. 36 21 84

Ny kontraktsprost i Luggude

Kyrkoherde Ola Pålsson har utsetts till ny kontraktsprost och kommer att välkomnas i en gemensam mässa för hela kontraktet i Himmelsfärdskyrkan på Jungfru Marie bebådelsedag den 25 mars kl. 18.00. Då medverkar bl.a. biskop Antje Jackelén och församlingens körer.

Biskop Antje tillsammans med avgående prost Sune Karlsson och nye prosten Ola Pålsson.

FOTO: DANIEL BRAMSELL

FASTEINSAMLINGEN - UTROTA HUNGERN! 19 FEBRUARI - 1 APRIL
Fastlagssöndagen 19 februari kl. 10.00 Mässa med sång av VOX Reginae. Kollekt till fasteinsamlingen. Brödförsäljning och semlor till kyrk-kaffet. Varmt välkommen!

Några frågor till Hanna Karlsson, Lucia 2011

Hur var det att vara Höganäs Lucia?

– Det var spännande och nästan lite överkligt, jag har ju sjungit i Ethels körer sedan jag var liten och sett många Lucior, och så stod jag där plötsligt själv inför alla människor. Det var en ära, jag representerade ju Höganäs också.

Sången är viktig för dig, förstår jag!

– Absolut. Jag har sjungit i körerna sedan jag var sju år. Sedan har jag sjungit på många dop, bröllop och begravningar. Jag spelar fotboll också, men det är inte alls samma sak. Man kan väcka mycket känsla med sången och det tycker jag om. Vi gjorde det tillsammans, alla i kören.

Har du fått någon respons från omgivningen?

– Ja, mycket, inte minst i skolan av kompisar och lärare. Många tycker att jag var duktig och att körerna tillsammans gjorde det jättebra.

Du går samhällsprogram med inriktning beteendevetenskap på Kullagymnasiet. Vad innebär det?

– Vi läser mycket sociologi och religion. Hur människor betar sig i enskilt och i olika kulturer och grupperingar. Vi har särskilt Europa som spelplan. Jag har funderat mycket på att bli journalist eller jurist och då kan sådan kunskap vara värdefull.

Lycka till med dina framtidsplaner!

Insamlingen till Rädda Barnens arbete i samband med Luciafirandet gav sammanlagt 16.350 kr.

Julinsamlingen till Svenska Kyrkans Internationella arbete blev 117.956 kr i Höganäs församling. Loppan bidrog med 100 tkr. Varmt tack för goda gåvor!

KYRKOHERDE OLA

VÄSBY VIKEN | www.svenskakyrkan.se/vasby-viken

TEMA DIAKONI

Tomt i kylskåpet?

MATERIELL FATTIGDOM existerar även i välmående Kullabygden, om nu någon tvivlat på det. I Lerberget, Väsby och Strandbaden möter diakoni-assistent Elsa-Kerstin Norberg varje månad människor, som av olika anledningar har det knapert.

– Det kan bero på långtidssjukskrivning, arbetslöshet, psykisk sjukdom, skilsmässa eller att man hamnat i kläm mellan system i samhället som arbetar långsamt, säger Elsa-Kerstin.

Hon upplever att dessa grupper har ökat i församlingen, likaså barnfattigdomen. Majoriteten av dem som kontaktar kyrkan är kvinnor, flera ensamstående med barn.

– Man försöker hålla skenet uppe så länge som möjligt. Kanske håller man hellre barnen hemma från skolan då det är dags för utflykt, för man har inte tjugo kronor till bussresan.

Flertalet studier har fastslagit ökade inkomstskillnader för barnfamiljer de senaste tio åren, vilket märks även i Väsby församling.

– Hyrorna i Lerberget är till exempel väldigt

höga för en ensamstående med barn. En liten 3:a kan ligga på över 7 000 kronor, säger Elsa-Kerstin.

Vad kan kyrkan göra?

– Vi kan hjälpa till med det som ligger utanför samhällets system, som till exempel stötta vid kontakt med myndigheter, lyssna och vara en medmänniska åt den som ingen har.

Det händer att Elsa-Kerstin följer med någon och handlar, men att ge ekonomiskt stöd tycker hon är en kortsiktig lösning. Bättre är då att ge hjälp till självhjälp så att konfidenten får kraft att ta sig ur sin besvärliga situation.

Hur är det mänskliga skyddsnätet idag?

– Många jag möter saknar relationer. Man flyttar runt mer och känner knappt sina grannar. När något händer är det ingen som ser, hör eller tar sig tid att bry sig om.

Vad är diakoni för dig?

– Det är att vara en medvandrare. Att underlätta livet för någon och att vara en röst för den som inte kan göra sin egen röst hörd.

PERNILLA RINGSTRÖM

Retreat på klostret Mariavall

Följ med till Österlen där vi vistas två dygn i tystnad för att bli stilla och fyllas med ny kraft. Det blir bibelmeditationer, måltider till musik, promenader och möjlighet att delta i nunnornas andaktsliv.

Ledare Birgitta Cervin, tel. 0735-16 19 36. Subventionerad kostnad ca 350:- plus samåkning och eget sänglinne. Begränsat antal platser, anmälan senast 4/4 till tel. 042-360650.

Avfärd från Väsby prästgård 4 maj 15.00
Hemkomst 6 maj ca 17.30

EFTERLYSNING - HÅLLBART LIV

Har du, eller någon du känner, bytt livsstil avseende mat, miljö eller tid? Vi söker intervjupersoner som omvärderat dessa frågor i livet och nu strävar efter att leva på ett mer långsiktigt hållbart sätt.

Tipsa oss på mail:
pernilla.ringstrom@svenskakyrkan.se
eller tel. 042-36 06 50

Senioren är en serie intervjuer med Kullabor som öser ur sitt livs skattkammare av erfarenheter och upplevelser.

Ett rikt liv med små resurser

”Sekunder, minuter, timmar och dar. Märker du, hur tiden far? Var mån om att bruka den på det sätt, som samvetet säger dig vara rätt.”

ORDEN I POESIBOKEN är skrivna med sirligt gammaldags handstil men är aktuella än idag.

– Jag har levt mycket efter denna bok, säger Sonja Winberg och tummar ömt på de slitna skinnpärmarna, vars poetiska innandöme kommit att betyda så mycket för henne. Här har vännerna skrivit, lärare diktat och visdomsord författats.

Sonja läser även gärna Paul Brunton, västlänsländsk filosof och författare till boken ”Dag för dag”. Hon mediterar dagligen och för ständigt en inre och vardaglig dialog med Gud.

Förutom böckerna är naturen en stark energikälla för Sonja. På tomten till det lilla vinterbonade sommarhuset i Domsten lever den ursprungliga ängsmarken kvar. Den fridlysta växten puktörne växer fritt och ett till hälften stormfällt träd har bevarats och blivit hemvist åt vackert formade svampar.

– Jag lever med naturens under omkring mig. I denna oas kan man stanna upp och bara betrakta stillheten, säger Sonja.

Det älskade huset – uppfört av Sonjas man, bror och far – är en historia för sig. Trägolvet slitna ytor visar vart stegen under åren gått, väggarna är dekorerade med otaliga minnen från ett händelserikt liv, möblerna har patina och är kärleksfullt vårdade. Bland annat vittnar den gamla skinnsoffans nötta struktur om att här har många vänner suttit bekvämt. I de välordnade, men proppfulla bokhyllorna tycks inte en enda bok till få rum.

Här fostrade hon ensam de två små döttrarna efter skilsmässan. Det var svårt och även om brodern och fadern fanns till hands kunde maktlösheten ibland gripa henne.

– Men det som sker måste ske, för att allt sedan ska bli bättre. En dag vänder det, menar Sonja förtröstansfullt.

SIN GUDSTRO har Sonja burit med sig sedan barn- domen i sydsvenska Vellinge. Efter tjänstgöring som bokhandelsbiträde och kontorist hamnade hon så småningom i Vikens församling, där hon fick arbeta med barn och ungdomar. Parallellt undervisade hon på studieförbunden i bland annat porslinsmålning och silversmide.

– Som ensamstående fick jag kämpa hårt för att ekonomin skulle gå ihop och mina döttrar lärde sig tidigt att bli självständiga.

En period hade Sonja siktet inställt på att bli präst, men det blev diakonin som vann hennes hjärta och mot slutet av 70-talet fick hon en underbar studietid på Diakonistiftelsen Samariterhemmet tillsammans med då vuxna dottern Margareta.

– Att äntligen få studera igen och få bo på korridor var härligt!

Hemma i Viken väntade präst Lars Vogelius med en nyinrättad diakontjänst. Sonja fick fria händer att arbeta med alla grupper själv, från de minsta till de äldsta, och byggde på så vis upp barn-, ungdoms- och vuxenverksamheten.

DET ÄR SVÅRT att inte gripas av den energi och starka mentala kraft som Sonja tycks ha oändliga resurser av. Förutom det dagliga arbetet hann hon också med att engagera sig i politik och satt en tid i Helsingborgs kommunfullmäktige.

– Jag har aldrig ägt någon bil. Istället har jag cyklat när jag skulle någonstans, berättar Sonja.

Kanske var det cyklingen som konserverade hennes ungdomliga fysik. För även idag, som 86-åring, rör sig Sonja smidigt och lätt.

– Men jag fick sluta åka slalom vid millennieskiftet. Mitt knä sade stopp, avslöjar Sonja och ler.

Idag är det globala frågor som engagerar, ett intresse som grundlades under kyrkligt anknutna resor till bland annat Kenya, Egypten och Syrien. Sonja är aktiv i det internationella arbetet i Allerums församling, där också dottern arbetar. Familjen – döttrarna, svärsönerna, barnbarnen, brodern och svägerskan – är för övrigt det absolut viktigaste för Sonja och de har ett frekvent och nära umgänge.

– Mitt liv har varit mycket rikt. Jag är nöjd. Det är en känsla som tilltagit de senaste åren, avslutar hon.

TEXT & BILD: PERNILLA RINGSTRÖM

– Familjen betyder allt för mig. Vi tar hand om varandra, säger Sonja Winberg.

VIA MYSTICA

Kyrie eleison

PÅ FRÅGAN OM du ber till Gud ibland svarar väldigt många människor ja. De allra flesta berättar att de tillfällen de oftast ber är när de behöver hjälp. När allt känns förtvivlat och man inte ser någon lösning känns det för många naturligt och självklart att be till en högre makt – till Gud.

Kanske är det självklart att det är så, att vi försöker klara oss bäst själva så länge det bara går och att det bara är i de utsatta lägena vi tillkallar högre makter.

En viktig och central del i den kristna tron är tron på en Gud som vill ta del i allt i våra liv, inte som en kontrollant eller inspektör utan som en vän. En vän som inte bara vill inbjudas till de utsatta situationerna utan alla delar av vår tillvaro; både till glädjen och sorgen, medgång och motgång.

I DEN SÖNDAGLIGA gudstjänsten finns många uttryck för denna förtroliga gemenskap med Gud där vi inbjuds att dela våra liv med honom. Förbönen, lovsången, måltidsgemenskapen är några exempel. En liten del som vi

ibland kanske glömmer bort är den formaliserade bön som kallas Herre förbarma dig, eller på latin Kyrie eleison. Både den svenska och latinska versionen innehåller föräldrade ord och då är det nog många som slår dövörat till. Förbarma – vad betyder det? Ordet skulle faktiskt kunna bytas ut till omfamna eller krama. Barmen betyder bröstet, förbarma betyder följaktligen trycka mot bröstet – krama alltså! När vi ber eller sjunger Herre förbarma dig ber vi alltså Gud att krama oss. Någon kanske tycker att det låter lite slarvigt, men tanken är egentligen både korrekt och alldeles fantastisk.

EN OMFAMNING eller kram uttrycker ju värme, kärlek, omsorg mm. Listan på synonymer kan göras lång och just med dessa ord får vi beskriva vår relation till Gud. Gud vill hellre liknas vid en kärleksfull förälder snarare än vid en brandkår dit vi ringer i absoluta nödfall.

OLA JOHANSSON

...här kan du fira gudstjänst

BRUNNBY

I Brunnby kyrka firas högmässa varje söndag kl. 10.00. Kyrkkaffe serveras.

11/3

15.00 Taizégudstjänst

13/3

14.30 Andakt, Nyhamnsgården

HÖGANÄS

Mässa firas söndagar kl. 10.00. Kyrkkaffe serveras. Morgonmässa varje tisdag kl. 8.30.

22/2

14.30 Sångandakt på Ljunghaga

7/3

14.30 Sångandakt på Brors backe

21/3

14.30 Sångandakt på Sälgen

25/3

18.00 Mässa med biskop Antje Jackelén. Körsång

28/3

14.30 Sångandakt på Ljunghaga

VIKEN

Mässa firas söndagar udda veckor kl. 11.00 Gudstjänst firas söndagar jämna veckor kl. 17.00

26/2

17.00 Gudstjänst. Old Singers medverkar.

25/3

17.00 Familjegudstjänst. Utdelning av bibel för barn till församlingens 6-åringar. Eftersits i kyrkstugan.

VÄSBY

Mässa firas söndagar jämna veckor kl. 11.00 Gudstjänst firas söndagar udda veckor kl. 17.00

11/3

11.00 Familjegudstjänst. Vi tänder ljus för barn döpta 2011. Utdelning av bibel för barn till församlingens 3-åringar.

LERBERGET

Mässa firas söndagar kl. 10.00.

4/3

10.00 Familjegudstjänst

25/3

10.00 Temamässa. "Där Du är" med Stina Backlund, Thomas Jönsson & Andreas Stigsson

Fastekampanjen 2012 startar den 19/2 och avslutas den 1/4. Var med du också!

BJUD NÅGON
DU INTE KÄNNER
PÅ LUNCH!

ALLT

för att utrota hungern

SMSa LUNCH till 72 950
så ger du 50 kronor i kampen
mot hungern i världen.

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

HALLÅ, DE' E' PRÄSTEN!

En serie personliga hälsningar från någon av våra präster i Brunnbys, Höganäs, Lerberget, Viken och Väsby.

DÖRRAR... När jag tänker till kring dessa rader, slår dörren strax igen och lämnar år 2011 bakom sig.

JAG SER FRAMFÖR MIG en hel-sida med mängder av fotograferade dörrar. Olika i allt: färger, storlekar, utsmyckningar, somliga fina, andra slitna... Vad finns inte bakom alla dessa dörrar!

Natten till den 1 januari stod vi för första gången framför dörren till det nya året.

Hur mötte vi den dörren? Såg vi den som en öppen eller en stängd dörr? En dörr kan väcka både nyfikenhet och rädsla, längtan och tillfredsställelse. Inte undra på att vi ibland tvekar om vi skall öppna den. Vi vet ju inte vad som finns på andra sidan!

EN DÖRR KAN stå för hopp, möjligheter, övergång från ett tillstånd till ett annat, ingång till ett nytt liv. Att öppna den kan innebära befrielse och nya möjligheter.

Att låta dörren förbli stängd betyder att jag aldrig får veta vad som finns bakom den, vad livet har i beredskap just för mig.

Att stänga dörren bakom sig kan både vara positivt och negativt: Jag orkar inte ta itu med problemet, eller vad det nu är som döljer sig bakom dörren. Eller att jag är färdig och vill lämna det bakom mig, beredd att gå vidare.

JAG HOPPAS ATT vi skall våga öppna dörren till år 2012! Till möten och gemenskap, samtal och funderingar och till nyfikenhet och lust att öppna nya dörrar!

Jag hoppas att vi skall våga öppna vår inre dörr på glänt. När jag öppnar den dörren öppnar jag för växt och mognad, oavsett om jag är barn, ung, vuxen eller gammal. Jag kan bli ett med det jag innerst inne känner, tycker och tror, och bli ett med det jag är ämnad att bli.

Ja, jag kan finna ett nytt liv, om jag vågar glänta på den dörren!

Jag hoppas också att vi skall öppna dörren till varandra. Vi bär på så mycket. Vågar vi öppna dörren för varandra, kan vi samtala om det väsentliga i livet, om vår tro och vårt tvivel, om vår glädje och vända, om vår lust och olust. När vi plötsligt upptäcker en likasinnad, då kan vi dela erfarenheter av hur det är/var att vara barn, att vara tonåring, att bli en familj, att bli gammal... Då är ingen ensam mera.

Jag hoppas att vi skall öppna dörren in till kyrkan, som öppnar för enskild bön och delad lovsång, som ett tack för livet vi fått och för dagarna, som ligger framför oss, som vi får göra det bästa av. Kanske någon hittar nya sidor av sig själv, upptäcker sin plats i livet på ett djupare plan, en ny pusselbit till Livet.

DÖRREN STÅR ÖPPEN för var och en som i trosvisshet och/eller tvivel söker en stund med det, som inga ord fullt ut kan fånga – men som samlas i en låga, som brinner stolt eller flämtande.

Jag hoppas att vi, när vi öppnar dörrar, skall finna att trösklarna är så låga och taket så högt, att vi ryms där allesammans, och att det finns rymd att vara i, oavsett ålder, hudfärg, ställning och yrke.

Att öppna dörren och känna ”Borta bra men hemma bäst!” är inte dumt. Så kändes det när vi, Olle och jag, återvände till Kullabygden för ett par år sedan, och det är vi tacksamma för!

BIRGITTA CERVIN
Vik, präst i Väsby pastorat

Vart vänder du dig om du behöver någon att prata med?

Lennart Magnusson, brandmästare Höganäs räddningstjänst

– Efter särskilda larm görs alltid en åter-samling. Vid större händelser finns en beredskapsplan och möjlighet att ta samtalsledare från annan räddningstjänst. Kamratstödet är också väl uppbyggt hos oss.

Ingela Rubin, diakon Höganäs församling

– Till någon jag har förtroende för. Det kan vara en nära anhörig eller vän, en kollega, kuratorn på vårdcentralen eller St Lukas mottagningen.

Bjarne Ringström, chaufför Nordisk Motortransport

– Om man råkar ut för en trafikolycka ordnar arbetsgivaren samtalsstöd. Och kollegerna finns ju bara ett telefonsamtal bort.

Karin Alm, undersköterska

– Om något hände på jobbet skulle jag vända mig till kollegerna, min chef eller företagshälsan. Privat har jag både familj och vänner. Om en neutral part skulle behövas hade jag kanske sökt någon expert.

Louise Knutsson, Höganäs

– Först och främst min pojkvän såklart. Sedan har jag både mina föräldrar och svärföräldrar att vända mig till. Jag har också bra kolleger som jag kan prata med.